Odbiornik radiowy Aga typ RSZ-47

AUTOR / WYTWÓRCA

CZAS I MIEJSCE

Czas powstania:
1947

Miejsce powstania:
Warszawa, Polska

DANE TECHNICZNE

Wymiary:
wys.: 372 mm, sze.: 482 mm, dł.: 260 mm

Materiał:

Technika:

PRAWA

Właściciel obiektu: Muzeum Inżynierii i Techniki. Wizerunki cyfrowe i metadane obiektu: domena publiczna. Opis kontekstowy: licencja CC BY-NC-SA 3.0 PL (Uznanie autorstwa - Użycie niekomercyjne - Na tych samych warunkach 3.0 Polska).

POZOSTAŁE INFORAMCJE

MIM 291/V/43

SŁOWA KLUCZOWE

analogowy, czas wolny, dokumentacja techniczna, dźwięk, elektrotechnika, elektronika, fale radiowe, komunikacja, licencja, muzyka, nagłośnienie, odtwarzanie

dźwięku, prąd, PRL, propaganda, przemysł,
radio, sprzęt RTV

OPIS

W 1947 r. rozpoczęto w Polsce produkcję radioodbiornika Aga na licencji szwedzkiej firmy Aga-Baltic, wykorzystując do tego celu części, podzespoły oraz dokumentację dostarczoną przez to przedsiębiorstwo. Model Aga, jako jeden z pierwszych produkowanych tuż po wojnie, był montowany równolegle w warszawskich Państwowych Zakładach Tele- i Radiotechnicznych oraz w Państwowej Fabryce Odbiorników Radiowych w Dzierżoniowie. Ze względu na wysokie koszty zarówno produkcji jak i sprzedaży, w warunkach powszechnego zubożenia społeczeństwa i licznych niedoborów, z odbiornikiem Aga nie wiązano nadziei na szeroką radiofonizację kraju. W tym celu planowano opracowanie własnej konstrukcji taniego radioodbiornika. Aga, jak na realia powojenne, jest urządzeniem o rozbudowanej konstrukcji – to zasilana sieciowo sześciolampowa superheterodyna o zmiennej amplitudzie, przeznaczona do odbioru fal krótkiego, średniego i dalekiego zasięgu. Jej podzespoły wykorzystano w konstrukcji odbiornika Pionier, który był skierowany do masowego użytkownika. W 1949 roku produkcję odbiorników Aga przeniesiono do Zakładów Radiowych im. M. Kasprzaka w Warszawie. Tam przeprowadzono modernizację odbiornika i zastosowano podzespoły krajowej produkcji. W ciągu kilku lat odbiornik Aga był sukcesywnie zmieniany i udoskonalany, co zaowocowało powstaniem siedmiu typów: Aga-1742, Aga-1651, RSZ F (tak zwana aga abonencka), RSZ-47 (Aga-1743), RSZ-F-3W, RSZ-H-3W oraz RSZ-F-8W. Różnice między nimi sprowadzały się przede wszystkim do rodzaju wykorzystanych lamp, czy zmian układu eklektycznego. W modelu RSZ-47 zrezygnowano z elektronowego wskaźnika dostrojenia. Prace rozwojowe nad Agą zainspirowały ZRK do wprowadzenia konstrukcji całkiem nowych odbiorników. Tym samym Aga dała początek modelom takim jak: Syrena, Wola czy popularna Stolica. Opracowanie: Piotr Turowski, Filip Wróblewski